

1101. Pan kiedyś stanął (Barka)

t.: C. Gabarain, tłum. ks. S. Szmidt SDB

m.: C. Gabarain

1. Pan kie-dyś sta - nał nad brze - giem. Szu - kał
 lu - dzi go - to-wych pójść za Nim, By ło - wić
 ser - ca słów Bo - żych praw - dą.
 Pa - nie, to Ty na mnie spoj - rza - łeś, Two - je
 u - sta dziś wy - rze - kły me i - mię, Swo - ją
 bar - kę po - zo - sta-wiam na brze - gu, ra - zem
 z To - bą no- wy zacznę dziś łów.

2. Jestem ubogim człowiekiem, - Moim skarbem są ręce gotowe,
Do pracy z Tobą i czyste serce. - *O Panie...*
3. Ty potrzebujesz mych dłoni, - Mego serca młodego zapalem,
Mych kropli potu i samotności. - *O Panie...*
4. Dziś wypłyniemy już razem, - Łowić serca na morzach dusz ludzkich,
Twojej Prawdy siecią i słowem życia. - *O Panie...*